

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (neljäs jaosto)
9 päivänä heinäkuuta 2003

Asia T-22/01

Petros Efthymiou
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Virkamatkakulujen korvaaminen –
Matkustaminen lentokoneen business-luokassa

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 891

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan toisaalta komission 24.3.2000 tekemän sellaisen päätöksen kumoamista, jossa luodaan kolme virkamatkakululaskelmien "korjauserää" ja vaaditaan kantajaa maksamaan liikaa saadut määrät, ja toisaalta vaaditaan komission velvoittamista korvaamaan kantajalle määrät, jotka kantajan palkasta on pidätetty liikaa saatuina määrinä.

Ratkaisu: Komission 24.3.2000 tekemä päätös, jossa luodaan kolme virkamattakukululaskelmien ”korjauserää” ja vaaditaan kantajaa maksamaan liikaa saadut määrät, kumotaan siltä osin kuin siinä vaaditaan kantajaa maksamaan Haagiin 12. – 18.9.1999 tehdyn virkamatkan lentolippujen osalta liikaa saatu määrä, kun hän sai 1 921 BEF 1 291 BEF:n sijasta. Vastaaja velvoitetaan maksamaan kantajalle takaisin 15,62 euroa viivästyskorkoineen, jonka suuruus on Euroopan keskuspankin tapahtumahetkellä sovellettava jällelainsuuskorko korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä, 26.6.2000 lukien. Kanne hylätään muilta osin. Vastaaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan kuudesosa kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Tiivistelmä

*1. Henkilöstö – Kulukorvaus – Virkamattakulut – Komission virkamattaopas – Matkustaminen lentokoneella – Lipputyyppe, joka voidaan korvata
(Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta)*

*2. Henkilöstö – Kulukorvaus – Virkamattakulut – Henkilöstösääntöjen soveltamista koskeva toimielimen sisäinen ohje – Oikeusvaikutukset
(Henkilöstösääntöjen 71 artikla ja henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 11 – 13 artikla)*

*3. Henkilöstö – Kulukorvaus – Virkamattakulut – Komission virkamattaopas – Matkustaminen lentokoneella – Korvattavissa olevan lipputyypin osalta hyväksytyt poikkeukset
(Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 12 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta; komission virkamattaoppaan III kohdan 3 alakohta)*

*4. Henkilöstö – Kulukorvaus – Virkamatkakulut – Komission virkamatkaopas – Matkustaminen lentokoneella – Elin, jolla on toimivalta myöntää korvattavissa olevaa lipputyyppejä koskevia poikkeuksia
(Henkilöstösääntöjen 71 artikla; komission virkamatkaoppaan III kohdan 3 alakohta)*

*5. Oikeudenkäyntimenettely – Kannekirjelmä – Muotovaatimukset – Oikeudenkäynnin kohteen yksilöinti – Yhteenveto kanneperusteista – Kanneperusteen tueksi esitettyjä väitteitä koskevat samanlaiset vaatimukset
(EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohta)*

1. Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 12 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että jollei nimittävän viranomaisen erilaisesta päätöksestä muuta johdu, silloin kun lentokoneella matkustamiseen annetaan lupa, virkamiehellä on oikeus matkustuskulujen korvaukseen, joka perustuu "sen luokan, joka on välittömästi luksusluokan tai ensimmäisen luokan alapuolella" lipunhintaan, mikä tarkoittaa sitä, että harkittavaksi on otettava luokka, joka on välittömästi kyseistä reittiä koskevilla markkinoilla tosiasiaassa tarjotun parhaan luokan alapuolella.

(ks. 50 kohta)

2. Komission virkamatkaopas, joka on hyväksytty sisäisellä päätöksellä henkilöstösääntöjen 71 artiklan ja sen liitteessä VII olevan 11 – 13 artiklan perusteella, on sisäinen ohje ja sitä on tästä syystä pidettävä viitteellisenä toimintaohjeena, jonka viranomainen asettaa itselleen ja josta se voi poiketa ainoastaan tarkentamalla ne syyt, joiden johdosta poikkeus on sen mukaan tehtävä, ilman, että se loukkaisi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Mikään ei näet periaatteessa estä nimittävää viranomaista asettamasta yleisluonteisella sisäisellä

päätöksellä sääntöjä, jotka koskevat henkilöstösääntöjen sille antaman harkintavallan käyttöä.

(ks. 53 ja 54 kohta)

Viittaukset: asia T-2/90, Ferreira de Freitas v. komissio, 7.2.1991 (Kok. 1991, s. II-103, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja asia T-100/96, Vicente-Núñez v. komissio, 21.10.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-591 ja II-1779, 67 kohta).

3. Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 12 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan ja henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 12 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toimielinten yhteisellä sopimuksella vahvistettujen erityisen rasittavissa olosuhteissa tehtyjen virkamatkojen matkustuskulujen korvaamiseen liittyviä menettelytapoja koskevien määräyksien 2 kohdan säännöksissä täsmennetään rajoittavasti, missä olosuhteissa ”luokkaan, joka on välittömästi luksusluokan tai ensimmäisen luokan alapuolella” perustuvaa matkustuskulujen korvaamista koskevasta säännöstä voidaan poiketa lentomatkojen osalta. Tästä syystä komission virkamatkaohjeiden III kohdan 3 alakohdassa olevalla ilmaisulla ”poikkeukset edellä esitetyistä säännöistä” tarkoitetaan ainoastaan business-luokassa tai ensimmäisessä luokassa matkustamista koskevaa lupaa voimassa olevien henkilöstösääntöjen ja yhteisten määräysten perusteella samassa III kohdan 3 alakohdassa tyhjentävästi säädetyissä tilanteissa.

(ks. 60 ja 63 kohta)

4. Komission virkamatkaoppaan III kohdan 3 alakohtaa, joka koskee lentomattoja, on tulkittava siten, että määräyksen antajan lisäksi myös hallinnon on hyväksyttävä ilmaisulla ”poikkeukset edellä esitetyistä säännöistä” tarkoitetut poikkeukset. Määräyksen antajan hyväksynnän tarkoituksena on ainoastaan vahvistaa jokaisessa yksittäistapauksessa, että poikkeus on yksikön edun mukainen; yksikön etu on kuitenkin sovittava yhteen toimielimen käyttöön annettujen varojen tasapainoisen hallinnoinnin tarpeiden ja sen vaatimuksen kanssa, että saman toimielimen

palveluksessa olevien virkamiesten yhdenvertaista kohtelua noudatetaan; tämän toimielimen hallinnon on tutkittava ja varmistettava nämä edellytykset.

(ks. 64 ja 68 kohta)

5. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista, ja näiden määräysten rikkominen on yksi niistä ehdottomista prosessinedellytyksistä, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi milloin tahansa tutkia viran puolesta mainitun työjärjestyksen 113 artiklan perusteella. Näiden seikkojen on oltava riittävän selviä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaista asian tarpeen vaatiessa ilman muita tietoja. Jotta kanne voitaisiin ottaa tutkittavaksi, on oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenhoidon takaamiseksi tarpeen, että kanteen perustana olevat olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmästä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi. Edellytykset ovat vastaavat, kun kanneperusteen tueksi esitetään väite.

(ks. 86 ja 87 kohta)

Viittaukset: asia T-128/96, Lebedef v. komissio, 13.12.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-629 ja II-1679, 24 ja 25 kohta); asia T-352/94, Mo och Domsjö v. komissio, 14.5.1998 (Kok. 1998, s. II-1989, 333 ja 334 kohta); asia T-129/98, Sabbioni v. komissio, 23.11.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-223 ja s. II-1139, 92 kohta) ja asia T-131/99, Shaw ja Falla v. komissio, 21.3.2002 (Kok. 2002, s. II-2023, 71 kohta).